

Parlamentul României
Senat

II. 132/02.06.09

ÎNTREBARE

Adresată: Domnului ministru Marian Sârbu,
Ministerul Muncii, Familiei și Protecției
Sociale
Agenției Naționale pentru Egalitatea de
Șanse între Femei și Bărbați (ANES)
Consiliului Național pentru Combaterea
Discriminării (CNCD)

De către doamna senator Anca Daniela Boagiu
Circumscripția electorală Nr. 42, București
Colegiul electoral 4
Grupul parlamentar PD-L
Ședința Senatului din data de 01.06.2009

Obiectul întrebării:

Măsuri pentru eliminarea diferențelor de salarizare între femei și bărbați

Domnule ministru,

Strategia Națională pentru Egalitatea de șanse între Femei și Bărbați pentru 2006-2009 adoptată de Guvernul României prevede ca „legislația României să garanteze drepturi egale ale cetățenilor de a participa la viața economică și socială, de a se pregăti și forma într-o anumită profesie, de a se angaja, promova și participa la distribuirea beneficiilor, de a se bucura de protecție socială în anumite situații”.

Cu toate acestea, potrivit unor studii realizate de Institutul Național de Statistică pe anul 2008 și publicate recent de Blocul Național Sindical, femeile din România

câștigă mai prost decât bărbații, în medie cu 7,3 la sută, pentru același număr de ore, lucrute în aceleași condiții, de regulă pe posturi similare.

În calitate sa de stat membru al Uniunii Europene, România s-a angajat să pună în aplicare legislația europeană în materie de promovare a egalității între femei și bărbați, inclusiv pe piața muncii.

Este foarte important ca, în stabilirea bugetelor publice, să fie luată în considerare componenta de gen. Eliminarea diferențelor de salarizare între femei și bărbați în sectorul public necesită luarea unor măsuri specifice care antrenează resurse suplimentare din bugetul de stat, dar în absența cărora vor apărea, pe termen lung, alte costuri, mai ridicate, legate de eficiența economică și de calitatea vieții. În Franța, de exemplu, o analiză a bugetelor din perspectivă de gen este obligatorie din punct de vedere legal, iar în Suedia toate ministerele au obiective legate de egalitatea de gen.

Având în vedere diferențele vizibile de remunerare între femei și bărbați existente pe piața muncii din România și în contextul noilor provocări și a efortului bugetar pe care le vor presupune aplicarea Legii salarizării unice începând cu 2010, vă rog să-mi răspundeți la următoarele întrebări:

- Care sunt acțiunile concrete pe care Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, precum și instituțiile specializate precum Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse (ANES) și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), le-au luat sau urmează să le ia în acest an pentru eliminarea diferențelor de salarizare pe criteriul de gen? Care sunt resursele bugetare alocate de Minister pentru 2009 pentru astfel de acțiuni?
- A efectuat Ministerul, până în prezent, o evaluare a efectelor pe care le va avea implementarea Legii salarizării unice în ceea ce privește diferențele de venituri între femeile și bărbații care lucrează în sectorul public?
- În ce măsură s-a avut în vedere riscul ca în al treilea nivel de salarizare propus de Legea unică de salarizare, ultimul nivel ca și valoare a salarizării corespunzătoare, să fie incluse în principal meserii practicate cu preponderență de femei, producându-se astfel o discriminare a acestora?

•

Solicite răspuns scris.

Senator

01.06.2009

Anca-Daniela BOAGIU

